

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مناف فلکی فر
۰۱ جولای ۲۰۱۴

توضیح پیام فدائی: مطلبی که در زیر می آید ترجمه مقاله ای ست که در گیر و دار تحولات اوکراین به نگارش درآمده است. در چارچوب این تحولات، ما شاهد تشدید تنش هائی بین قدرت های امپریالیستی برای کسب بازارهای بیشتر و یا "سهم شیر" در اوکراین به قیمت تشدید فقر و سرکوب توده ها می باشیم. در مقاله پیشارو، همان طور که از نام آن پیداست، نویسنده با مثال های عینی به بررسی نقش و عملکرد "صندوق بین المللی پول" به نیابت از قدرت های امپریالیستی گرداننده اش در تحولات جاری اوکراین پرداخته است. پیام فدائی برای آشنائی بیشتر خوانندگان با دیدگاه های مختلفی که در مورد تحولات اوکراین و ریشه تضادهای جاری در این کشور وجود دارند، به درج این نوشته اقدام می کند. هم چنین با توجه به عملکرد و نقش صندوق بین المللی پول در اقتصاد ایران که باعث شده تا مردم ایران نیز تحت حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی تجارب مشابهی را از سر بگذرانند، مطالعه این مقاله منبع دیگری ست که عملکرد گردانندگان اصلی صندوق بین المللی پول و مؤسسات مشابه در مورد ایران را نیز هر چه واضحتر و به طور عینی تر در مقابل خواننده قرار می دهد.

نویسنده: پروفسور "مایکل جُسادایسکی"

منبع: سایت "گلوبال ریسرچ" - مارچ ۲۰۱۴

سیاست "رژیم چنج" در اوکراین و

"پاد زهر اقتصادی" تلخ صندوق بین المللی پول (۱)

در روزهای پس از کودتای ۲۳ فبروری اوکراین که منجر به برکناری رئیس جمهور منتخب شد، "وال استریت" و صندوق بین المللی پول - در هماهنگی با وزارت خزانه داری امریکا و کمیسیون اروپا در بروکسل - صحنه را برای در دست گرفتن کامل سیستم مالی اوکراین آماده کرده بودند. تظاهرات "یورو میدان" که به "رژیم چنج" انجامید و تشکیل یک دولت انتقالی با تصفیه وسیع در میان وزیران کلیدی و سازمان های دولتی دنبال شد. جای رئیس بانک ملی اوکراین (ان یو بی) "ایهور سرکین" که در ۲۵ فبروری اخراج شد را یک مدیر جدید به نام "استپان کوپین" گرفت. این مدیر جدید یکی از اعضای شاخه ای از پارلمان "باتکیوچیان دست راستی" می باشد. جریان موسوم به "مام میهن" (یا سرزمین پدری) که در منطقه "رادا" توسط نخست وزیر موقت "آرسنی یاتسنیوک" رهبری می شود. مؤسس این جریان "یولیا تیموشنکو" می باشد که آن را در مارچ ۱۹۹۹ بنیان گذارد. استپان کوپین سابقاً ریاست "کِرِد بانک" که

یک مؤسسه مالی اوکراین می باشد و بخش بزرگ آن در مالکیت سرمایه های اتحادیه اروپاست را برعهده داشت. این مؤسسه مالی دارای حدود ۱۳۰ شعبه در سراسر اوکراین است.

Ukraine Central Bank Promises Liquidity To Local Banks, With One Condition,

(Zero Hedge, February 27, 2014).

کوبیک یک مدیر بانک معمولی نیست. وی در کنار دو تن دیگر یعنی "اندری پروبی" (یکی از مؤسسان جریان نئو نازیست حزب سوسیال ناسیونال اوکراین که بعداً به نام خود را به "اسووبودا" تغییر داد و هم چنین "دمیتری یاروش" رهبر جریان دست راستی "پیراهن قهوه ای ها" که اکنون یک حزب سیاسی است) از اولین رهبران تظاهرات "یورو میدان" بودند.

در تاریخ ۱۸ فبروری درست در همان زمانی که کوبیک در میدان یورو اسکوئیر در حال سخنرانی برای تظاهر کنندگان بود، افراد مسلح جریانات دست راستی به رهبری "دمیتری یاروش" در حال حمله و تصرف ساختمان پارلمان بودند.

چند روز بعد و در مقطع تشکیل دولت موقت، "استیفن کوبیک" به مقام مسئولیت هیأت مذاکره کننده با وال استریت و صندوق بین المللی پول گمارده شد.

وزیر جدید دارائی "آلکساندر شالپاک" یار صمیمی "ویکتور یوشچنکو" یعنی چهره ای ست که به مثابه مهره قدیمی دست نشاندۀ صندوق بین المللی پول شناخته می شود و به دنبال "انقلاب رنگی" سال ۲۰۰۴ به منصب ریاست جمهوری سوق داده شد. شالپاک درست هم زمان با ریاست بانک ملی اوکراین، در دفتر ریاست جمهوری یوشچنکو، مناصب کلیدی را در اختیار داشت. در سال ۲۰۱۰ و به دنبال شکست یوشچنکو، آلکساندر شالپاک در مقام معاون به تشکیلات پوششی یک گروه مالی مستقر در فراسوی سواحل برمودا به نام "آی ام جی اینترنیشنال ال تی دی" پیوست. گروه مالی که در هامپلتون برمودا بود و به عنوان متخصص آی ام جی در مسایل مدیریت بیمه، تجدید بیمه و ریسک انتقال (سرمایه) کار می کرد.

وزیر دارائی "آلکساندر شالپاک" در همکاری نزدیک با "پاولو شرمیتو" کار می کند که اخیراً به مقام وزیر وزارت توسعه اقتصادی و تجارت منصوب شده است. وی در همان ابتدای کار خویش با شعار "لغو نظارت دولت بر اقتصاد، با همه توان و تمام عیار، همگانی" به میدان آمد که این شعار مطابق خواست های صندوق بین المللی پول در مذاکرات قبلی بود و لغو یکنباره سوبسیدهای سوخت و حامل های انرژی و مواد غذایی را ایجاب می کرد.

یکی دیگر از انتصابات کلیدی دولت موقت، به کار گماردن "آی هور شوایکا" که یک عضو جریان نئو نازی موسوم به "حزب اسووبودا" می باشد در سمت وزیر سیاست های کشاورزی و مواد غذایی ست. به این ترتیب، وزارتخانه ای که ریاست آن با یک هوادار ادعائی "استپان باندیرا" (شخصی که از همدستان نازیست ها در جریان جنگ جهانی دوم بوده است) می باشد، نه تنها بخش کشاورزی را زیر نظر دارد بلکه تصمیم گیرنده در مورد مسایلی ست که در ارتباط با سوبسیدها و قیمت گذاری بخش عمده مواد خوراکی اساسی هستند.

کابینه جدید اعلام کرده است که برای اصلاحات ضروری ولی "درنداک" اجتماعی آماده است. این اظهار آمادگی در شرایطی اعلام می شود که قبل از دسمبر ۲۰۱۳، یک قرارداد ۲۰ میلیارد دالری با صندوق بین المللی پول و هم چنین یک توافق سؤال برانگیز مبنی بر همکاری های اروپا - اوکراین در نظر گرفته شده بود. اما "یانوکویچ" (رئیس جمهور وقت) تصمیم به الغای این دو قرارداد گرفت.

یکی از شروط صندوق بین المللی پول در جریان این قرارداد این بود که "از سوبسید پرداختی برای مصرف گاز هر خانوار باید دوباره به میزان ۵۰ درصد کاسته شود".

کاستن از حقوق بازنشستگی، کاستن از تعداد کارمندان اداره جات دولتی و خصوصی سازی (بخان: صدور مجوز خرید دارائی ها و مایملک دولت اوکراین برای انحصارات غرب - جمله داخل پرائنتر از نویسنده) از زمره شروط شاق دیگر صندوق بین المللی پول برای اوکراین بودند. بنابراین محتملاً در آخرین توافق در حال مذاکره بین صندوق با اوکراین، دوباره شروطی نظیر کاستن از سوبسید گاز، حمله به حقوق بازنشستگی، کاستن فوری از شغل های دولتی و هم چنین کاهش هزینه های مربوط به برنامه های اجتماعی در اوکراین منظور شده اند. (منبع: رادیو صدای روسیه ۲۱ مارچ ۲۰۱۴)

تسلیم اقتصادی: قبول بی قید و شرط مطالبات صندوق بین المللی پول توسط دولت دست نشانده غرب

کوتاه زمانی پس از اظهارات نخست وزیر (دست نشانده) موقت، "آرسنی یاتسنیوک" ناگهان نیاز به هر گونه مذاکره با صندوق را مختومه اعلام کرد. پیش از انجام مذاکرات مربوط به تنظیم یک طرح اولیه برای توافقات، یاتسنیوک فراخوان پذیرش بدون قید و شرط تمام شرایط بسته صندوق بین المللی پول را با گفتن این جمله صادر کرده بود: "ما هیچ گزینه دیگری به جز قبول پیشنهاد صندوق بین المللی پول نداریم" وی به طور خصوصی اعلام کرده بود که اوکراین "تمام خواسته های صندوق بین المللی پول و اتحادیه اروپا را قبول خواهد کرد" (رادیو صدای روسیه ۲۱ مارچ ۲۰۱۴)

در روند تسلیم به صندوق بین المللی پول، یاتسنیوک کاملاً نسبت به این امر که اصلاحات پیشنهادی به طور وحشیانه ای زندگی میلیون ها تن از مردم اوکراین و از جمله تظاهرکنندگان میدان را به فقر سوق خواهد داد، آگاه بود. در لحظه حاضر هنوز جدول زمانی اجرای برنامه های "شوکت تراپی" صندوق بین المللی پول به طور قاطعانه تعیین نشده است. محتملاً، رژیم تلاش خواهد کرد تا جنبه های بیرحمانه تر تأثیرات اجتماعی ناشی از اصلاحات کلان اقتصادی را تا بعد از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ۲۵ ماه می (در صورتی که این انتخابات جامه عمل بپوشد) به تعویق بیندازد.

متن توافق با صندوق بین المللی پول به ویژه در ارتباط با لیست دارائی های دولتی که برای خصوصی سازی هدف گرفته شده اند محتملاً با جزئیات بیشتری مشخص خواهد شد. بر اساس گزارشات خبرگزاری "بلومبرگ"، هنری کیسینجر و کاندولیزا رایس از زمره افراد کلیدی هستند که (به عنوان مقام غیر رسمی) در نقش رابط بین صندوق بین المللی پول و دولت کیف، از یک طرف با مقامات کاخ سفید و کنگره امریکا از طرف دیگر در حال رایزنی و مشورت می باشند.

هیأت نمایندگی صندوق بین المللی پول در کیف

بلافاصله بعد از انتصاب وزیر دارائی و رئیس بانک مرکزی جدید اوکراین، درخواستی برای مدیر کل صندوق بین المللی پول ارسال شد. پس از آن، یک هیأت "حقیقت یاب" به رهبری مدیر بخش اروپائی صندوق بین المللی، یعنی "رضا مقدم" با شتاب به کیف سفر کرد:

من قطعاً تحت تأثیر عزم و احساس مسؤولیت و تعهد مقامات کیف در مورد برنامه اصلاحات اقتصادی و شفاف سازی قرار گرفته ام. صندوق بین المللی پول آماده و استوار است تا به مردم اوکراین کمک کرده و از برنامه اقتصادی مقامات حمایت کند.

منبع: [Press Release: Statement by IMF European Department Director Reza Moghadam on his Visit to Ukraine](#)

یک هفته بعد در تاریخ ۱۲ مارچ، "کریستین لاگارد" با "آرسنی یاتسنیوک" نخست وزیر موقت اوکراین در دفتر مرکزی صندوق در واشنگتن ملاقات کرد. وی بر تعهد صندوق بین المللی پول تأکید نمود:

[برای بازگرداندن اوکراین] به مسیر یک مدیریت اقتصادی با ثبات و با یک رشد قابل دوام، که در همان حال متضمن حمایت از انتشار آسیب پذیر باشد... ما مصمم هستیم تا به اوکراین در مسیر رسیدن به ثبات اقتصادی و شکوفائی کمک کنیم. (اطلاعیه مطبوعاتی)

اظهارات فوق مملو از الفاظ آراسته به سالوسی و ریا ست. در عمل، صندوق بین المللی پول نه به ارمغان آورنده "مدیریت اقتصادی با ثبات" است و نه حامی فقراء. صندوق، تمام مردم را فقیر تر کرده تا به قیمت آن برای یک قشر معهود فاسد از سیاست مداران نوکر صفت و نخبگان اقتصادی "رفاه" و "شکوفائی" بیاورد.

"نسخه اقتصادی" صندوق بین المللی پول در شرایطی که به ثروتمندتر شدن یک اقلیت کوچک اجتماعی خدمت می کند، به طور مطلق موجب بی ثباتی اقتصادی و فقر اکثریت شده و در همان حال برای اعتبار دهندگان خارجی یک "شبکه امن اجتماعی" فراهم می سازد. صندوق بین المللی پول برای تحمیل و مقبول نشان دادن بسته های اقتصادی خود، روی تبلیغات رسانه های جمعی و اظهارات مداوم به اصطلاح "کارشناسان اقتصادی" و تحلیل گران مالی اتکاء می کند که برای اصلاحات کلان اقتصادی این مؤسسه مشروعیت فراهم می کنند.

اما از اهداف پشت پرده دخالت گری های صندوق بین المللی پول، یکی هم بی ثبات سازی دولت های مستقل و در هم شکستن بی کم و کاست اقتصاد های ملی ست. نیل به این هدف از طریق تسلط انحصاری بر اهرم های کلیدی در سیاست های کلان اقتصادی و هم چنین تنظیم کامل بازارهای مالی از جمله کنترل بازار های مبادله ارز صورت می گیرد.

ترکیب صندوق بین المللی پول - بانک جهانی، برای رسیدن به اهداف اعلام نشده شان، غالباً در رایزنی با وزارت خزانه داری و وزارت خارجه آمریکا به اعمال کنترل در انتصاب پست های کلیدی نظیر وزیر دارئی، رئیس بانک مرکزی و همچنین مقامات ارشد مسؤول برنامه های خصوصی سازی کشور می پردازند. یکی از الزامات این انتصابات کلیدی، تأیید (غیر رسمی) آن ها توسط "اجماع آراء در واشنگتن" قبل از آغاز مذاکرات مربوط به بسته های کمک میلیاردری توافق شده توسط صندوق بین المللی پول می باشد.

جدا از لفاظی ها، در دنیای واقعی پول و اعتبار، صندوق بین المللی پول اهداف عملی چندی را تعقیب می کند:

(۱) تسهیل تعهدات وصول قرض، با اطمینان حاصل کردن از این مسأله که کشور مورد نظر هم چنان مقروض و در کنترل اعتبار دهندگان خارجی باقی بماند.

(۲) اعمال کنترل کامل بر سیاست های مالی و درآمدهای دولت و سازمان بودجه کشور مقروض، به نیابت از اعتبار دهندگان خارجی،

(۳) تجدید سازمان در برنامه های (خدمات) اجتماعی، قوانین کار، مصوبات قانونی مربوط به حداقل دستمزد، به شکلی که مطابق منافع سرمایه غرب باشد،

(۴) برداشتن محدودیت های قانونی بر سر راه تجارت خارجی و سیاست های سرمایه گذاری به شمول خدمات مالی و حقوق مالکیت علمی

(۵) پیشبرد خصوصی سازی در بخش های کلیدی اقتصاد از طریق فروش دارائی های دولتی به کمپانی های خارجی

(۶) تسهیل تصاحب (شامل ادغام و یا به تملک درآوردن) شرکت های خصوصی شده برگزیده اوکراینی.

(۷) تضمین برداشتن قوانین (دولتی) در بازار مبادله ارز (و سهام)

در شرایطی که برنامه خصوصی سازی، انتقال دارائی های دولتی به دست سرمایه گذاران خارجی را تضمین می کند، برنامه صندوق بین المللی پول هم چنین شامل تدارک برای تسهیل امر بی ثبات کردن مجتمع های تجاری خصوصی و همچنین شرکت های بازرگانی دولتی کشور می باشد. یک نقشه ایجاد "انشقاق" (در مؤسسات مالی) که آن ها را واجد شرایط "رها سازی" (بخشی از دارائی هایشان) و در همان زمان اعلام "برنامه ورشکستگی" ساخته معمولاً به اجراء در می آید با این هدف که شمار بزرگی از مؤسسات ملی خصوصی و دولتی منحل شوند.

مقررات "رها سازی دارائی ها" - که در مورد کوریای جنوبی در دسامبر ۱۹۹۷ توسط بسته کمکی صندوق بین المللی پول به این کشور تحمیل شد - ایجاب می کرد که چندین مجتمع اقتصادی قدرتمند کوریائی موسوم به "چانبلز" به مؤسسات کوچکتر تقسیم شوند. به دنبال این تقسیم، بسیاری از همان مؤسسات توسط سرمایه های امریکائی، اروپائی و جاپانی تصاحب شدند. نرخ چشمگیر بهره بانکی نیز به نوبه خود، اجزای مشتق شده و بسیار سود آور بخش تکنولوژی عالی (های تک) صنایع کوریا را یا به سرمایه های غربی منتقل کرد و یا با قیمت های بسیار نازل به آن ها فروخت.

[The Globalization of Poverty and the New World Order](#), Global Research, Montreal, 2003, Chapter 22

انجام مرحله به مرحله برنامه های اعلام ورشکستگی، عاقبت منجر به نابودی سرمایه داری بومی می گردد. در مورد اوکراین آن ها به طور گزینشی منافع تجاری اولیگارش ها را آماج قرار می دهند و این کار دروازه را برای تصاحب قسمت قابل ملاحظه ای از بخش خصوصی اوکراین توسط شرکت های اتحادیه اروپا و امریکا باز می کند. شروط موجود در محتوای قرارداد صندوق بین المللی پول، در هماهنگی با شروطی ست که در قرارداد مشاجره برانگیز موسوم به "معاهده همکاری اتحادیه اروپا - اوکراین" قید شده و امضای آن قبلاً توسط دولت "یانوکویچ" (رئیس جمهور مخلوع) رد شده بود.

قرض های خارجی فزاینده اوکراین

مبلغ قرض های خارجی اوکراین چیزی در حدود ۱۴۰ میلیارد دالر است. صندوق بین المللی پول پس از مشاوره با وزارت دارائی امریکا و صندوق مالی اتحادیه اروپا و یک "بسته کمکی" ۱۵ میلیارد دالری برای اوکراین را در نظر گرفته است. این درحالی ست که مبلغ سررسید قرض های کوتاه مدت اوکراین حدود ۶۵ میلیارد دالر یعنی بیش از ۴ برابر مبلغ اعطائی وعده داده شده توسط صندوق بین المللی پول می باشد. ذخایر ارزی بانک مرکزی اوکراین تقریباً تمام شده اند. در ماه فبروری بر اساس گزارشات بانک مرکزی اوکراین، مجموع کل ذخایر ارزی این کشور، مبلغ ناچیز ۱۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دالر اعلام شد. در آن زمان، حداکثر مبلغ اجازه برداشت اضطراری این کشور از منابع صندوق بین المللی حدود ۱۶ میلیون و ۱۰۰ هزار دالر و ارزش ذخایر طلای اوکراین هم ۱/۸۱ میلیارد دالر بوده است. بر اساس گزارشات تائید نشده ذخایر طلای اوکراین مصادره و به منظور "نگهداری در محل امن" با هواپیما به نیویورک منتقل شده و زیر کنترل بانک مرکزی دولت فدرال امریکا در نیویورک قرار گرفته است.

بر اساس شروط بسته کمکی، صندوق بین المللی - که به نیابت از اعتبار دهندگان امریکائی - اروپائی اوکراین عمل می کند - به دولت اوکراین مبالغی را قرض می دهد که بایستی صرف بازپرداخت قسط وام های قبلی شود. در واقع این پول مستقیماً به حساب کشورهای قرض دهنده منتقل می شود. در نتیجه کمک اعتباری ادعائی صندوق به اوکراین، در واقع "پول خیالی" ست. چرا که حتی یک دالر از این پول وارد کشور اوکراین نخواهد شد.

هدف بسته کمی صندوق بین المللی پول، کمک به رشد اقتصادی اوکراین نیست. بلکه به عکس: قصد اصلی از اعطای این وام، بازپس گیری اقساط به سر رسیده وام های قبلی و ایجاد شرایطی ست که روند بی ثبات سازی اقتصاد اوکراین و سیستم مالی این کشور را تسریع کند.

اصول بنیادی ربا خواری (سیستم تنزیل) بر این مبنا ست که در مقطعی، قرض دهنده (ربا خوار) برای نجات مقروض وارد عمل می شود: "نمی توانی قرضت را بدهی! اصلا عیب ندارد پسرم! من به تو قرض می دهم و تو هم با پولی که بهت قرض داده ام، قرض مرا می دهی!"

طناپی که برای به اصطلاح نجات اوکراین توسط صندوق بین المللی پول و اتحادیه اروپا پرتاب شده، در واقعیت امر غل و زنجیر (اسارت) است. قرض های خارجی اوکراین، آن طور که توسط بانک جهانی ثبت گشته در عرض ده سال گذشته ده برابر شده و اکنون افزون بر ۱۳۵ میلیارد دلار است. برای پرداخت تنها مبلغ بهره این وام، اوکراین باید سالانه چهار و نیم میلیارد دلار بپردازد. وام های تازه، تنها به افزایش قرض های خارجی خدمت می کنند و در نتیجه کیف را به صورت فزاینده و بیش از پیش به "آزاد سازی" اقتصادش متعهد می کنند، آن هم از طریق فروش بخش های هنوز خصوصی نشده اقتصاد به شرکت های (غربی).

مطابق توافقات مربوط به اعتبارات جدید، پول به داخل اوکراین نخواهد آمد، بلکه برای آغاز بازپرداخت اقساط به سر رسیده تعهدات مالی اوکراین به اعتبار دهندگان اروپائی و امریکائی به مصرف خواهد رسید. در این رابطه بر اساس گزارشات "بانک تسویه حساب بین المللی" (Bank for International Settlements) مجموع مطالبات مربوط به سر رسید اقساط بانک های اروپائی علیه اوکراین به ۲۳ میلیارد دلار سر می زند.

[Ukraine Facing Financial Instability But IMF May Help Soon – Spiegel Online, February 28, 2014](#)(منبع:

(ادامه دارد)

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۸۰، خرداد ماه ۱۳۹۳